

Žařety wjazor.

Gdyž ſe złowekoju pſcheze ſcho po jogo woli raži a po jogo myſlach ſtawa, ga ſe naſlědku myſli, až hynaſ byſch namžo. Won ſachapja ſe dowěriſch na ſwoj roſym a na ſwoju mudroſcž a ſabydno pſchiſtym na Boga. Aby paſ luže na Boga neſabyli, ale ſtawne ſe dopomněli, až Bog po ſwojej dobrej woli a mudrej raže ſwět wěžo, ſtawa ſe gdyžlem něžo nenažonego, zož luži žeſty, doſulž jo ſ zeſa pſcheſchiwo jich myſli a hozaſańu. A to ſe takim lužam nelubi, ſenž ſcho na ſwoj roſym twařachu; woni něto ſkowle a žaſobe a ſu neglužne w ſwojich myſlach. Kenž taſ zyně, namaju žednogo pſchawego dowěreńa na Boga a nejžu togodla tež žedne pſchawe ſcheſcžijany. Glědajſcho na Robińſona, kaſ daloko ten w ſwojej pobožnoſcži jo pſchiſcheſ.

Běſcho nozy, kaž ſom zora wjazor ſachopiſ, a Robińſon lažaſcho a ſpaſcho w ſłodkem měre a jogo wojze pſchi nom. Powěſſch (luſt) běſcho zhyſty a ſwěta ſchiſchyna kněžaſcho ſe w pſchirože (nature). Ale napſchiſko pſchahobroſchi ſe ta ſwěta ſchiſchyna do wělikego ropotańa. Semja ſadža a tſchaſchne ryſche a grimane ſta ſe w ſemi taſ aby młoge mozne nēwēdra ſraſom pſcheſtſchaſchnu garſchynu wotworili. Robińſon wozuſchě ſe tſchachom a ſleſche gorěj, nēwēžezy, zo ſe ſtańo a zo dej zyniſch. A